

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er da utroligt, at fru Ritt Bjerregaard kan bruge Ekstra Bladet som sandhedsvidne, det er jo uhyre troværdigt. Jeg skal så fremover bede fru Ritt Bjerregaard lade være med at blive ved med at fremture, også hos Socialdemokratiet, med det citat, som jeg afviser som værende ukorrekt, som ikke er rigtigt, som aldrig nogen sinde er sagt.

Jeg forsøgte at overbevise fru Ritt Bjerregaards partifælle, hr. Svend Auken, om det samme i TV-Avisen for nylig, han havde også fået citatet udleveret hos Socialdemokratiets Nyhedstjeneste. Kunne fru Ritt Bjerregaard ikke lade den meddelelse gå rundt – det er nok bedre, at fru Ritt Bjerregaard gør det, end at jeg selv gør det – hos SNT, at det er et fusk citat, det er fejl. Og jeg må sige til fru Ritt Bjerregaard, at man ikke altid skal forlade sig på, hvad der står i Ekstra Bladet.

Tredje næstformand (Kaj Ikastr):

Så får ministeren ordet, og derefter går formanden videre i dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte over for hr. Langballe, at vi efter regeringens mening ikke er på kanten af konventionerne; vi mener, at vi er på den trygge og rigtige side af konventionerne.

Jeg er også glad for, at hr. Jesper Langballe minder mig om, at på ét punkt går vi jo videre end konventionerne, idet vi ikke som en række andre lande sonderer mellem dem, der får asyl efter flygtningekonventionen, og dem, der får det efter torturkonventionen og menneskerettighedskonventionen.

De første har jo i en række lande en videre beskyttelse end de sidstnævnte. Vi giver i Danmark den samme beskyttelse til alle, det har hr. Jesper Langballe fuldstændig ret i. Han har også ret i, at det diskuterede vi længe, og jeg havde en række gode grunde til at stå fast på det. Dem skal jeg ikke repetere her, men tak, fordi vi her fik dette meget gode eksempel på, at vi faktisk på det punkt går videre end konventionerne.

Så havde jeg lyst til at skaffe oplysninger om, hvor mange andre lande der tillader asylansøgninger på ambassader. Jeg tror ikke, det er ret mange andre lande, der gør det. Det bygger jeg på, at UNHCR's bemærkning til den sag jo gik

på noget i retning af, at man hidtil havde været glad for at kunne henvise til Danmark som et positivt eksempel. Det antyder for mig, at det ikke er sædvanligt, at man kan søge på ambassader.

Det er rigtigt, hvad hr. Søren Søndergaard sagde i sidste runde, at selv om disse ansøgninger jo aldrig forekommer i det land, hvor de pågældende er forfulgt, men alene forekommer i nabolande, så er disse nabolande ofte ikke sikre tredjelande. Der er jo næsten ingen lande, som formelt er sikre tredjelande, for begrebet sikkert tredjeland betegner jo ikke et land, hvor ingen bliver forfulgt. Nej, begrebet sikkert tredjeland betegner et land, som har en fuldt betryggende asylprocedure.

Det er det, der menes, så selv om et land ikke er et sikkert tredjeland og ikke har den fuldt betryggende asylprocedure, så er det jo ikke sikkert, man bliver forfulgt dér, bl.a. fordi man i disse tilfælde er totalt ukendt dér. Så lad os nu ikke tale om, at 56 personer skal dø.

Men hvis det kan hjælpe til afslutning af debatten, at jeg undskylder, hvis jeg har givet et forkert tal eller uberettiget har anfægtet et tal, så gør jeg det meget, meget gerne.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er korrekt, at definitionen »sikre lande« ikke dækker over, at landene er sikre for flygtninge. Det kan bl.a. være, fordi asylproceduren i det pågældende land ikke er betryggende, men det kan også være, fordi folk risikerer at blive sendt fra det usikre land hjem til det land, hvor de oprindeligt er flygtet fra, og hvor de er forfulgt og risikerer døden.

Derfor vil jeg bare bede integrationsministeren bekræfte, at Amnesty International og andre internationale organisationer har givet gentagne eksempler på, at folk er blevet indfanget og udsendt fra Iran til Afghanistan under Talebanstyret, og at folk er blevet indfanget i Pakistan og udsendt til Afghanistan, og at flertallet af dem, vi snakker om her, lige præcis er folk, der har søgt via en ambassade i henholdsvis Iran og Pakistan.

Derfor vil jeg blot have bekræftet, at de her lande ikke bare er usikre, fordi de har en dårlig asylprocedure, men de er usikre, fordi folk risikerer at blive indfanget og sendt tilbage og slået ihjel.